

Досвід розвитку нових форм інтеграції дозволяє говорити про переорієнтацію системи «освіта-виробництво» на формування компетентності спеціаліста, розвиток його професійно значущих особистісних якостей.

Метою будь-якого підприємства, разом з отриманням прибутку, є наявність високопрофесійних кадрів, а метою навчального закладу – підготовка затребуваних спеціалістів. Це дозволяє вибудовувати навчальний процес «від результату», долаючи тим самим традиційну когнітивну орієнтованість освіти.

Таким чином, нові форми інтеграції системи «освіта-наука-виробництво» дозволяють здійснити реальну взаємодію вищої професійної освіти та виробництва, а також виступають найважливішим фактором розвитку підготовки компетентного, конкурентоспроможного і затребуваного виробництвом спеціаліста.

М. В. Бормотова

ЩОДО ДОЦІЛЬНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТЕСТІВ В ПРОЦЕСІ КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Важко переоцінити важливість забезпечення високої якості освіти для подальшого багатоаспектного економічного, інтелектуального, гуманітарного розвитку українського суспільства. Якість освіти – питання актуальне не тільки для України. Так, у Європейському Союзі створена спеціальна комісія щодо академічної оцінки якості освіти, створена й спеціальна інформаційна мережа European Association for Quality Assurance in Higher Education (європейська асоціація гарантування якості вищої освіти). Україна завжди пишалася своїм інтелектуальним та науковим потенціалом. Але останнім часом велика кількість спеціалістів виїхала за кордон. На хвилі нововведень, впровадження болонського досвіду та відмови від традиційної системи освіти потрібно докласти зусиль для збереження того, що саме в старій системі освіти робило наших фахівців висококваліфікованими. Необхідно не відмовлятися від старої системи, а глибоко вивчати свій власний досвід, щоб створити дійсно якісну нову систему освіти.

Проблема ефективної організації контролю під час навчання є однією з найактуальніших. За останні роки широкого використання набуло тестування як одна із форм перевірки засвоєння навчального матеріалу. Термін „тестування” (від англійського слова testing – випробування) уперше використав Дж. Фішер для перевірки рівня знань, умінь та навичок учнів за допомогою оригінальних спеціальних книг (scale books), які з’явилися 1864 р. у Великобританії. Аналіз історичного розвитку тестології засвідчує, що ця галузь набула широкого розвитку в США й у розвинених

країнах Західної Європи, де набуто великий досвід щодо розробки й практичного застосування тестів у різних сферах діяльності.

Тести – це завдання специфічної форми, які дозволяють оцінити ступінь оволодіння студентами навчальним матеріалом. Однією з найбільш важливих переваг тестового контролю вважається високий ступінь об'єктивності виставлення оцінок, так як надається можливість точного підрахунку правильних і неправильних відповідей. Використання тестів у процесі навчання є одним із раціональних доповнень до методів перевірки знань, умінь та навичок студентів. Тестування є одночасно і навчальною вправою, і засобом контролю. Іспити у формі тестування введено відповідно до Болонського процесу, до якого Україна приєдналася в травні 2005 року.

З іншого боку, останнім часом традиційна практика навчання саме при проведенні іспитів у вигляді тестування зазнає критики. Серед її слабких сторін називають стихійність (перевірка тільки під час сесії), нераціональне використання методів і форм оцінювання знань (невелика кількість питань на екзамені не дає можливості перевірити рівень засвоєння всього курсу), відсутність можливості спілкування з викладачем, як наслідок – відсутність індивідуалізації навчання, так як при тестуванні не враховуються психологічні особливості студентів, перевантаженість викладача рутинною роботою (наприклад, організацією перевірок знань великої кількості студентів) і т. ін.

Враховуючи вищевикладене, на погляд автора, доцільно використовувати тестування у вищому навчальному закладі тільки для оперативного поточного контролю засвоєння знань з кожної теми. Це вимагає великого обсягу роботи з боку викладача, але дозволяє при мінімальній витраті часу на занятті мотивувати студентів періодично самостійно опрацьовувати лекційний матеріал. Також можливе використання тестів і при проведенні модульного контролю теоретичних знань. Використання тестів при проведенні іспитів не є ефективним і доцільним у зв'язку з названими вище недоліками.

О. Л. Васильєв

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

В даний час однією з найважливіших проблем, що стоять перед вищими навчальними закладами, є підвищення якості підготовки фахівців. Студенти повинні не лише отримувати знання, але й навчитися застосовувати ці знання до аналізу і вирішення практичних завдань, уміти самостійно набувати наукові дані. Розвитку таких умінь і навичок сприяє правильна організація самостійної роботи студентів.

Організація самостійної роботи – це дії викладача і студентів, направлені на створення умов, необхідних для своєчасного і успішного виконання завдання.